

е даль. Тъй щото, който се осмѣли да отнеме това благо отъ човѣка, той носи отговорност. Като говоря за живота, като велико благо, имамъ предъ видъ Божествения животъ въ човѣка, а не онзи грѣшенъ, изопаченъ човѣшки животъ. Каквото срещна на пжтя си — растение, дърво, птица, животно, човѣкъ, радвамъ се на всичко, защото въ всичко живо тече онзи Божественъ животъ, който тече и въ мене. Всъко живо сѫщество, колкото малко да е, представя частъ отъ великия Божественъ организъмъ. Като мисли така, човѣкъ ще реформира своите възгледи за нѣщата и самъ ще си отговори на всички въпроси, които го занимаватъ и които представляватъ противоречие за него. Като разсѫждавате правилно, вие ще можете да отдѣлите безграничното отъ граничното и да познаете Бога и Христа.

Казано е въ Писанието: „Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ Съ други думи казано: Това е животъ вѣченъ, да позная живота, който е вложенъ въ менъ, както и онова, което поддържа този животъ. Онова начало, което поддържа живота, е Божията Мѫдростъ. Ако мѫдростта не бѣше въ живота, той отдавна би билъ унищоженъ. Какво по-страшно нѣщо тѣрсите отъ умразата? Умразата е въ състояние да унищожи човѣка. Умразата се обезсила благодарение на мѫдростта. Обаче, ако умразата вземе голѣми размѣри, човѣкъ ще дойде до състояние на пълно сгъстяване и втвърдяване. Въ такъвъ случай, мѫдростта се отказва да помага на човѣка. Тя оставя на него, самъ да се смекчи. Богъ е вложилъ въ човѣка живота и любовъта, и той е длъженъ да прояви тази любовъ, да обича, както Богъ обича. Отъ тъбѣ не се изисква да създадешъ нѣкаква голѣма вселена. Ти ще създадешъ въ себе си единъ малъкъ свѣтъ и ще го поддържашъ. Не го ли поддържашъ, както Богъ поддържа голѣмия свѣтъ, ти ще влѣзешъ въ разрѣзъ съ Него. Ако ти не обичашъ и не поддържашъ живота на милиардитѣ сѫщества въ себе си — клетки, ти не си въ съгласие съ Бога.

Човѣкъ трѣбва да знае, че всички клетки на тѣлото му, както и всички негови органи, иматъ желание